

چرا به آرزوهایمان نمی‌رسیم؟

- داستان -

زهرا آرام

کتابخانه
چاپین

نشر گلچین ادب

سرشناسه: آرام، زهرا، ۱۳۵۵-

عنوان و نام پدیدآورنده: چرا به آرزوهایمان نمی‌رسیم؟

زهرا آرام

مشخصات نشر: کرمانشاه: گلچین ادب، ۱۳۹۹

۱۳۸ ص.

ISBN: ۹۷۸ - ۶۰۰ - ۸۹۰۰ - ۵۱ - ۱

وضعیت فهرست نویسی: فیا

موضوع: داستان های فارسی - - قرن ۱۴

موضوع: Persian fiction- - ۲۰th century

PIR ۸۳۳۳/ ۱۳۹۹

کتاب شناسی ملی

۸فا۳/ ۶۲

۶۱۲۸۲۲۳

نشر گلچین ادب

adabgol@gmail.com

golchin.darab@yahoo.com

T: 051 39280225

چرا به آرزوهایمان نمی‌رسیم؟
زهرآ آرام

صفحه آرایشی:	داراب گلچین
نشر:	گلچین ادب
شمارگان:	۱۰۰۰ نسخه
نوبت چاپ:	اول ۹۹
قیمت:	۴۸۰۰۰ تومان

978 - 600 - 8900 - 51 - 1

مقدمه

همه رویا پردازی را تجربه کرده اند و آن را دوست دارند. برخی آن را بی فایده می دانند و به زندگی واقعی بسپرده اند. بعضی ها هم تخیل را همچنان می پسندند و دوست دارند. برخی معتقدند، رویاها فقط باعث تفریح ذهنشان می شوند و نقش دیگری ندارند و برخی از افراد با اعتماد به قانون جذب، معتقد هستند، با تخیل کردن رویاها، می توانند آن ها را جذب کنند که تعدادشان کم هم نیست. ولی عجب بیشتر از رویاهایشان، آدم های سودجو را به خودشان جذب می کنند. چون افراد سودجو به خوبی می دانند که چطور باید از علاقه ی آن ها برای رسیدن به آرزویشان، سوء استفاده و از آن ها اخاذی کنند. آماری دارم که هر چند دقیق نیست، ولی مطمئن هستم درست است. بیش از ۹۹ درصد از انسان هایی که در گورستان آرمیده اند، آرزوهایشان را با خود به گور برده اند. اگر بازی زندگی این قدر ساده است که آرزوها با یک تصویر

سازی ساده در ذهن به دست می‌آیند. پس چرا برندگان این بازی تعدادشان این قدر کم است؟ از طرف دیگر، آیا آن‌هایی که به آرزوهایشان رسیده‌اند، هیچ وقت تخیل نکرده‌اند؟

آیا این که یک چهره مشهور سینما در حین استحمام، شامپویش را در دست می‌گرفته و فکر می‌کرده، جایزه‌ی اسکار است، آیا می‌تواند دلیلی بشود که هر کس در حمام شامپویش را در دستش بگیرد و همان کار را تکرار کند، اسکار می‌برد؟ فکر کنم شما هم با من موافقت کنید که بازی‌اش آن قدر ساده نیست.

اگر رویاها به حقیقت می‌پیوندند، پس چرا اگر بخواهیم فردی را به بی‌مسئولیتی و دگرآمیزی متهم کنیم، درباره‌ی او این اصطلاح را به کار می‌بریم که فلان فرد، همیشه در خواب و خیال است و این کنایه‌ای از آن است که در زندگی واقعی و حقیقت نمی‌شود روی او حساب باز کرد.

من مخالف قانون جذب نیستم، اما چیزی که موافق آن هستم، جواب قطعی و صد درصد است. یعنی باید چنین را که آرزو می‌کنید، قطعاً به دست آورید. اگر این صرفاً یک احتمال باشد و امکان رسیدن و یا نرسیدن به آن وجود داشته باشد، این دیگر قانون نیست. جوابی که از رویا پردازیمان می‌گیریم، قطعی باشد و نتیجه‌ی صد درصد داشته باشد. باید این اتفاق بیفتد تا ذهن ما آن را به عنوان یک قانون بپذیرد.

مثلاً قانون جاذبه نیوتن می‌گوید، تمام اشیا به سمت زمین جذب می‌شوند. این کاملاً درست است و در همه‌ی موارد صدق می‌کند و برای استثنایا هم دلایل قانع کننده دارد. حالا اگر شما قانون جاذبه‌ی نیوتن را می‌پذیرفتید، اما نیمی از اشیا و انسان‌ها بی دلیل در آسمان بودند. دیگر

شما نمی‌توانستید نام آن را قانون بگذارید، به خصوص که هیچ‌کس پاسخگویی سوال‌های عقلانی شما نباشد.

درباره‌ی قانون جذب هم، شاید تخیل شما اشتباه است و یا هر چیز دیگر. اما کسی نیست که شما از او سوال پرسید و پاسخ قطعی و دقیق دریافت کند. چون کسی خود را مسئول پاسخگویی به این قانون نمی‌داند. باید بدانید که راهکار قطعی، برای بهبود این وضع یافت.

به عقیده‌ی من قانون جذب درست است، اما روی برخی از ذهن‌ها عمل نمی‌کند چون آن‌ها آمادگی دریافت آن را ندارند. از سوی دیگر، خواب و خیر، با سیستم خلاق فرق دارد و این تفاوت‌ها قابل یادگیری است.

نظر مؤلف این است، برخی از ذهن‌ها، ذاتاً قدرت دریافت دارند و برخی ذهن‌ها ندارند، مثل قضیه‌ی زیبا. البته برخی آدم‌ها ذاتاً زیبا هستند و برخی هم ذاتاً زیبا نیستند. اما عمل‌های زیبای و برخی مواد موثر هستند که می‌توانند آن‌هایی را که ذاتاً زیبا نیستند را غیب دهند و زیبا کنند. حالا اگر روشی برای بهبود ذهن‌هایی که ذاتاً قدرت دریافت ندارند، پیدا کنیم و آن‌ها را تغییر دهیم، مسئله حل می‌شود. همان‌طور که در صورت و اندام را می‌توان با روش‌های موجود زیباتر کرد، ذهن را نیز می‌توان تغییر داد و بهبود بخشید.

در تمام کتاب‌ها می‌خوانیم که ذهن، قدرت و توانایی عجیبی دارد و این درست است. اما چرا ذهن ما این‌گونه نیست؟ چون کسی به ما یاد نداده است، چگونه از آن استفاده کنیم.